

Kleinschalige
exposities in
Limburg belicht.

Spannend werk van tekenreuzen

De Venlose galerie Wilms toont werk van drie kunstenaars die de mogelijkheden van het tekenen

op spannende wijze uitbuiten. Niet om de werkelijkheid zo mooi mogelijk na te bootsen, eerder om die te vervormen. De twee oudste exposanten, Arno Kramer (1945) en Hans de Wit (1952), zijn 'reuzen op het gebied van het tekenen', zoals kunsthistorica Diana Wind ze bij de opening van de expositie betitelde. De derde deelnemer, Hanneke Francken (1976), kan zich er als jongere reuzin mee meten.

Francken richt haar vizier vooral op een boom of boomdetail. De voorstellingen hebben iets romantisch. Door sierlijke en barokke vormen, frisse groene en gele tinten en speelse details, zoals een vogeltje dat zijn snavel in de lentelucht steekt. Als je beter kijkt, zie je dat de bast van een boom overgaat in de vacht van een dier of versmolten is met dode vogels. Je moet denken aan het verschijnsel dat bomen door een speling der natuur menselijke of dierlijke trekjes kunnen krijgen. Hier wordt een metamorfose aangebracht om schoonheid en vergelijkbaarheid te laten samengaan. De tekeningen van Hans de Wit zijn donkerder en zwaarder, zeker bij de twee grote werken van houtskool en pastel. Aan de rand van de beschaving ligt het verval er dikker bovenop. *The wreck* toont een wanordelijke stapel zwartgeblakerde planken, die half in het water liggen. Er kruipen pissebedden en regenwormen overheen. En er is een

NABEELD

★★★★☆

Gezien: Tekeningen van Hanneke Francken, Arno Kramer en Hans de Wit.

In: Galerie Wilms, Venlo.

Nog te zien: tot en met 3 april.

kabel met lichtpunten doorheen gevlochten. Een nieuwe levensader misschien? Je krijgt nauwelijks vat op wat er zich allemaal afspeelt, ziet steeds meer details, zoals letters en andere figuurtjes. Met zijn weergaloze stijl slaagt De Wit erin de aandacht van de toeschouwer lang vast te houden, ook bij *The oracle*. De kleinere tekeningen zoomen in op details, maar zijn evengoed fascinerend.

Bij het werk van Arno Kramer valt het speelse karakter als eerste op. Achttien eenvoudige taferelen vertellen een verhaal waarin het wringt en schuurt. Scènes in de natuur worden afgewisseld en gecombineerd met grafische patronen. Een eenzame hond staat op een ruitvormig vlak. Composities zijn verdeeld in vlakken met een op zichzelf staande afbeelding. Een huizenprofiel in een nachtelijke setting wordt verstoord door langwerpige strepen. Terugkerende elementen zijn zwarte, omhoog bewegende stippen. Raadselachtig en intrigerend. Prachttentoonstelling.

THIJS LENSSEN

'The oracle' (292 x 152 cm) van Hans de Wit.

foto galerie Wilms